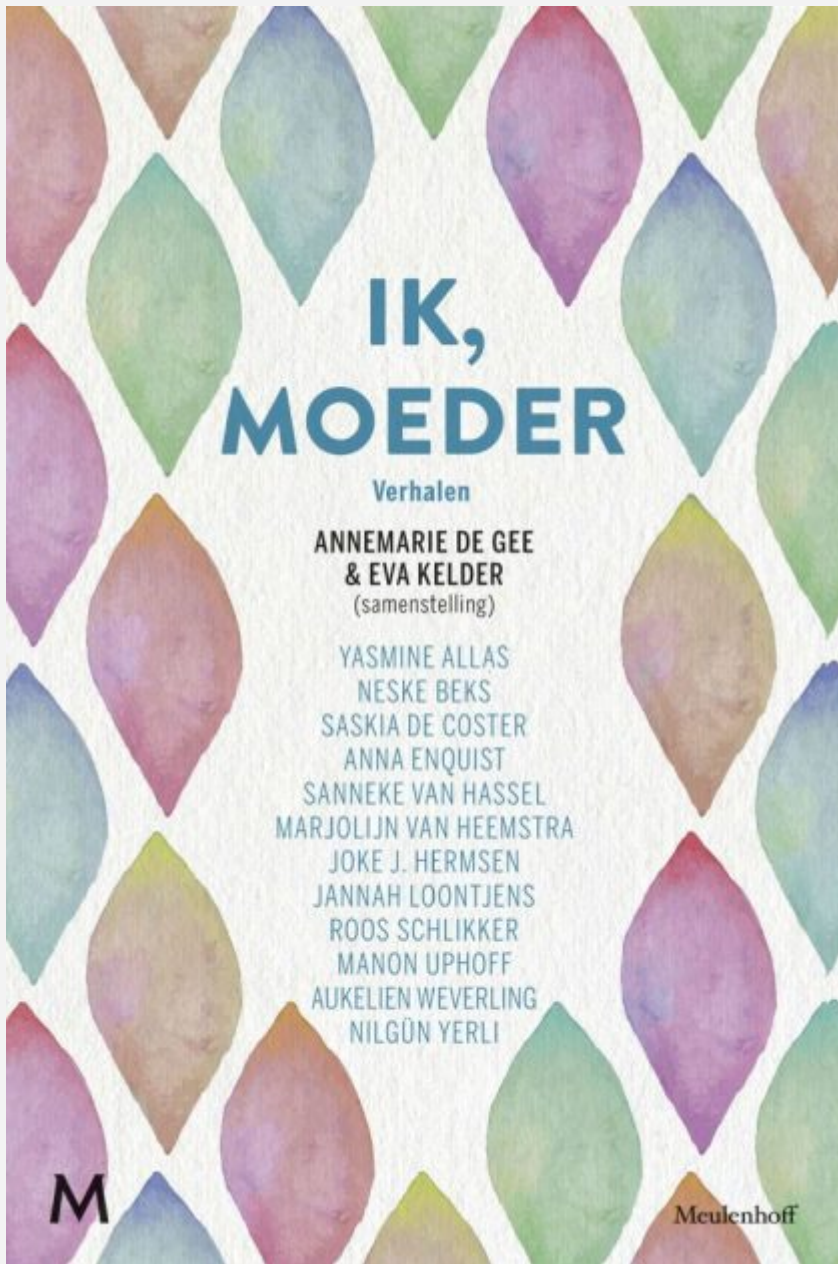

'IK, MOEDER' samengesteld door Annemarie de Gee en Eva Kelder

Verhalen door meerdere schrijfsters

De moeder, de vrouw is het thema van de boekenweek 2019 en daarmee begon veel gedoe. Zowel het traditionele boekenweekgeschenk als het essay zijn door een man geschreven en dat kwam vreemd over. Annemarie de Gee en Eva Kelder, beiden journaliste, schrijfster én moeder, hebben het heft in eigen hand genomen en verschillende collega's gevraagd een verhaal te maken over het boekenweekthema. En dan liefst niet met 'de moeder en vrouw' als een plat personage met alleen een moederrol, maar haar beschrijven als een romanfiguur, met gelaagdheid en menselijkheid. Er zijn dertien verhalen uit voortgekomen, aangevuld met een gedicht van Anna Enquist uit 2004. Ik was benieuwd of het is gelukt. Is 'de moeder, de vrouw' als een levend karakter naar voren gekomen?

Een paar verhalen vond ik geweldig. Als eerste het verhaal over het leven van Hawo, die ergens in het Midden-Oosten is opgegroeid, daar jong een kind kreeg, bij haar brute man is weggelopen en nu bij haar inmiddels volwassen geworden dochter en haar man inwoont. Haar uitspraak "*Ik had mijn eigen rivaal gebaard*" is het startschot voor een begrijpelijk, maar wonderbaarlijk verhaal. Ook de liefde voor een oma die weggegeven was op jonge leeftijd, zodat ze nog kon overleven, en alle gevolgen daarvan, was een verhaal met boeiende wendingen en fijne beschrijvingen waar ik me graag in mee liet slepen.

Anders was het bij de Nederlandse schrijfsters. Wonen die allemaal in die Amsterdamse grachtengordel? En is het modieus om je prima burgerleven zo ver uit te kluisen tot je eindelijk iets depressiefs kan beschrijven? "*Sinds Zara er is, is er minder van mezelf over. Liv had daarvoor al twintig procent ingepikt*". Verhalen over bevallingen met zoveel mogelijk ingewikkelde details (eerste verhaal) of de uitgebreid beschreven leegte van een schrijvende moeder die niet meer aan schrijven toekomt, lijken uit dezelfde demografische hoek te komen en kennen amper plezier. Maakt dat een '*De moeder, de vrouw*' tot een gelaagde personage? Ik weet het niet. Hun houding steekt af tegen het natuurlijke verloop van andere vertellingen.

Pas tegen het einde viel me op dat alle vertellingen heerlijk bij elkaar zijn gezet, zodat het boek uiteindelijk geeft waar het om te doen was: een compleet beeld over vrouwen en hun moederschap. Er komt wel degelijk meer gelaagdheid in hun rollen en meer reliëf in die personages, waar mannen maar niet normaal over lijken te kunnen schrijven. Er ontstaat meer menselijkheid en daardoor bij mij meer rust. Soms was het leuk om te lezen, soms informatief. Bij elkaar is het een fijn initiatief om het thema van deze boekenweek op deze manier recht te trekken.

Uitgeverij Meulenhoff, 2019

Pagina's 199, plus de achtergronden van de schrijfsters

Schrijfsters Annemarie de Gee, Eva Kelder, Yasmine Allas, Neske Beks, Saskia Koster, Anna Enquist, Sanneke van Hassel, Marjolijn van Heemstra, Joke J. Hermsen, Jannah Loontjens, Roos Schlikker, Aukelien Weverling, Nilgün Yerli

ISBN 978 9029 093 248

Recensie door Linda Lankreijer, maart 2019